

בס"ד

לפעמיים קשה לקום מהמיטה בבוקר.
לפעמים קשה לזכור שיש עולם שמחכה לך.
לפעמיים יורדות דמעות רותחות מהעיניים.
לפעמיים מרגישים קרע גדול בלב.
אבל היום,
ה' החליט החלטה.
הוא לקח לנו מישוה שהוא אהב.
הוא לקח לנו משהו שהוא רצה קרוב אליו.
גם אנחנו רצינו.
גם אנחנו אהבנו.
אבל המלך הוא המחליט.
המלך הוא הקובע.
המלך הוא אבא.
אבא אוהב.
כל כך קשה להשלים עם זה.
כל כך כואב.
לא.
לא בטוח שמשלימים,
לא בטוח שמעבירים.
לא.
זה קשה, זה כואב,
זה מרסק, זה קורע.
זה דורש כוחות שאין.
זה מחייב אמונה אבודה.
זה דורש להשלים עם המציאות.
להשלים עם החוסר אונים.
לא תמיד מבינים.
אין גם איך להבין.

וזה מרסק.

זה שובר.

ונגמרו הדמעות.

זה מילים קשות.

כי זה נכתב מלב שקשה לו.

זה מילים כואבות.

כי זה נכתב מלב שכואב לו.

אבל גם ייכתב מילים מעודדות

כי זה נכתב מלב שרודף אחרי עידוד.

ויש לו.

כי הוא הנסיך,

וזה הנס שלו!

הוא הבן של המלך,

ואת הבן הזה המלך אוהב.

אוהב מאד.

נכון,

המלך החליט לו החלטה קשה,

הוא החליט לו החלטה שדורשת כח.

הרבה כוחות.

אבל כאבא הוא גם ייתן כוחות.

כי הוא רוצה בטובת הנסיך.

הוא לא רוצה שנסיך ישבר.

הוא רק רוצה לעשות לו הכי טוב.

והנסיך לא תמיד מבין, לא תמיד יודע.

הוא רואה רק חלק מאד קטן,

וקשה לו.

קשה לו מאד. אבל אבא לא עוזב אותו.

לנסיך אין כח לזה.

הוא רוצה להישבר.

להרים ידיים.

אבל אבא רק מנשק אותו,

ולוחש לו שהוא יכול להצליח.
הנסיך רוצה לבכות, הוא רוצה לצרוח.
אבל אבא בוכה איתו ביחד,
לא עוזב.
לרגע.
הנסיך רוצה לשאול-
למה??
אבא יודע למה.
הוא יודע שזה הכי טוב.
והוא יודע שהנסיך עוד יודה לו.
אז אבא רק מסתכל עליו.
מחבק חיבוק הכי חזק שלו,
אבל לא תמיד הנסיך מרגיש,
לא תמיד הנסיך שם לב.
אבל המלך שמה,
קיים, ניצב,
ובעיקר אוהב.
והוא יודע שיבוא יום שבו הנסיך יצליח-
ולא יהיה מאושר ממנו!!!
ואבא מחכה ליום הזה.
היום הזה קרוב.